

τζιτζικας

τζιτζικας, ο, ουσ. [<μσν. τζιτζικας < αρχ. τέτιξ, ίσως με επίδραση της φωνής τζι τζι], ο τζιτζικας·

- *καίγεται ο τζιτζικας*, βλ. συνηθέστ. *σκάει ο τζιτζικας*·

- *μη σε γελάσει ο βάτραχος ή το χελιδονάκι, αν δε λαλήσει ο τζιτζικας, δεν είν' καλοκαιράκι*, μπαίνουμε στο πραγματικό καλοκαίρι, από τη στιγμή που αρχίζουν να λαλούν τα τζιτζικια·

- *ο τζιτζικας ελάλησε, μαύρη ρώγα γυάλισε*, μόλις αρχίζει να ακούγεται η φωνή του τζιτζικα, άρχισαν να ωριμάζουν και τα σταφύλια και, κατ' επέκταση, έχουμε καλοκαίρι·

- *σκάει ο τζιτζικας*, κάνει αβάσταχτη, ανυπόφορη ζέστη: «κάθε χρόνο το μήνα Ιούλιο σκάει ο τζιτζικας σ' αυτόν τον τόπο». Συνών. *σκάει η πέτρα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας